

Incipit à me Mars & flores, & lac iam,
Aequalis verò vigesimo diei nox est.
Tunc v. inserat plantator scrobe facta surculos incidēs
Radice in summā desiderabilem ramum.
Aperitur iam mare, exstruantur verò naves
Tempestivum à tutis extra ducere littoribus.
Medius inter rosas sum, & modo genita lilia
Et flavis cerasis scateo in ramis.
Cancrum sol ingreditur, spicas verò
Aridas condit laboriosus messor seculā.
Divido ego flava grana, & paleas, in leone verò
Veri sunt fluctus imbrium.
Onustus ego sum uvīs, & onustus sum omniū generis po-
Rursus verò equalis fit diei nox. (mis
Quis me dulcior est, qui vinum torculari
Dulce deorsum defundo, Bacchum in vinifero solo.
Si quidem Minervæ sunt rami tempestivum iam
Fructum exprimere, & recordari laborum.
Cessare à novali iubeo. Lactescenti enim iam
Semini horrens frigus resistit.

In eosdem.

Mensis consulum primus; secundus sulcum secat,
Tertius Ausonium genus ad pugnam excitat,
Quartus annunciat roseam veris horam,
Sum rosarum genitor, & ego lilia candida porto.
Hic ligat manipulos. Et mea alæ Nilum excitant.
Hic